ICCJ – Taxa de clawback. Corecta identificare a bazei de calcul a valorii aceste taxe

Legislaţie relevantă:

Legea nr. 95/2006, art. 363^1

Ordinul nr. 928/591/2010, art. 1 lit. b) şi art. 4 alin. (1) şi (2)

Potrivit dispoziţiilor art. 4 alin. (2) din Ordinul comun nr. 928/591/2010 al Ministrului Sănătăţii şi Casei Naţionale de Asigurări de Sănătate, valoarea contribuţiei trimestriale instituită prin art. 363^1 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii se determină prin aplicarea procentului de contribuţie, stabilit potrivit alin. (1) al aceluiaşi articol, asupra totalului de venituri obţinute trimestrial, definite la art. 1 lit. b) din acest ordin, după deducerea TVA.

Este nelegală stabilirea contribuţiei clawback prin raportare la volumul vânzărilor trimestriale, acesta reprezentând baza de calcul pentru determinarea procentului de contribuţie iar nu baza de calcul pentru valoarea contribuţiei datorate. Faptul că persoana obligată la plata acestei contribuţii nu şi-a adus la îndeplinire, alături de obligaţia de declarare a valorii vânzărilor trimestriale prin completarea declaraţiilor 2a şi 2b prevăzute de Ordinul comun nr. 351/464/2011 de modificare şi completare a Ordinului comun nr. 928/591/2010 – şi obligaţia de declarare a valorii încasărilor efective prin completarea declaraţiilor trimestriale 2a1 şi 2b1 prevăzute de acelaşi ordin, nu poate justifica stabilirea contribuţiei

clawback prin raportare la volumul vânzărilor iar nu la volumul încasărilor efective, întrucât cadrul legislativ în materie nu prevede o asemenea sancţiune pentru plătitori şi nici competenţa autorităţii administrative de a emite notificări cu privire la sumele estimate de plată.

Decizia nr. 7097 din 6 noiembrie 2013

Notă: art. 363[1]din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii a fost abrogat începând cu data de 1 octombrie 2011, de O.U.G. nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuţii pentru finanţarea unor cheltuieli în domeniul sănătăţii, publicată în M. Of. nr. 680 din 26/09/2011, cu modificările şi completările ulterioare.

Prin acţiunea înregistrată la 16 ianuarie 2012, reclamanta L SA a solicitat anularea notificării nr. 8327/15 noiembrie 2011 emisă de pârâta Casa Naţională de Asigurări de Sănătate pentru suma de 2.648.880, 81 lei cu titlul de contribuţie clawback aferentă trimestrului II2010.

În motivarea acţiunii, reclamanta a arătat că, prin notificarea nr. NLD 8809/4 noiembrie 2010 pârâta i-a pus în vedere împrejurarea că datorează suma de 2648.880,81 lei cu titlul de contribuţie clawback în baza dispoziţiilor Ordinului comun nr. 928/59/2010 emis de Ministrul Sănătăţii şi Preşedintele Casei Naţionale de Asigurări de Sănătate.

Potrivit acestor norme, contribuţia clawback a fost stabilită, atât din punct de vedere al bazei taxabile, cât şi din punctul de vedere al procentului de contribuţie, prin raportare la totalul sumelor contractate sau facturate de contribuabili, în trimestrul de referinţă pentru vânzările de medicamente din cadrul programelor naţionale de sănătate, de medicamente de care beneficiază asiguraţii în tratamentul ambulatoriu, cu sau fără contribuţie personală, pe bază de prescripţie medicală şi de medicamente de care beneficiază asiguraţii în tratamentul spitalicesc, vândute în

sistemul de asigurări sociale de sănătate către furnizorii de medicamente în tratamentul ambulatoriu şi către unităţile sanitare cu paturi, în cadrul unui trimestru.

Reclamanta a învederat că acest ordin este în contradicţie cu dispoziţiile art. 363/1 din Legea nr. 95/2006, potrivit cărora, contribuţia clawback urma să fie imputată asupra încasărilor trimestriale obţinute în urma vânzărilor de medicamente compensate, iar nu asupra sumelor facturate sau contractate pentru vânzările de asemenea medicamente, independent de încasarea lor, deoarece contribuţia se stabileşte în funcţie de volumul vânzărilor, conform grilei privind contribuţia trimestrială datorată pentru veniturile obţinute, prevăzută în Anexa nr. 14 a legii.

Pentru înlăturarea acestei contradicţii, s-a arătat că Ordinul nr. 928/591/2010 a fost modificat prin Ordinul comun nr. 351/2011, prin care s-a clarificat că stabilirea contribuţiei se va face prin raportare la datele comunicate în declaraţiile 2a1 şi 2 b1, respectiv la încasările trimestriale. În normele astfel aprobate, au fost reglementate două declaraţii noi 2a1 şi 2b1, prin care contribuabilii erau obligaţi să raporteze cuantumul încasărilor generate de vânzarea de medicamente compensate.

Reclamanta a mai arătat că, după abrogarea textelor din Legea nr. 95/2006 privind contribuţia clawback prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 77/2011 şi în contradicţie cu prevederile Ordinului comun nr. 351/2011, pârâta a emis o nouă notificare cu nr. NLD nr. 8327/15 noiembrie 2011 prin care s-a stabilit în mod greşit cuantumul contribuţiei pentru trimestrul II 2010 prin raportare la volumul vânzărilor declarate în luna iulie 2010.

Curtea de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a contencios

administrativ şi fiscal a pronunţat sentinţa civilă nr. 3.119/11 mai 2012, prin care a admis acţiunea şi a anulat notificarea nr. 8327/15 noiembrie 2011 emisă de pârâta Casa Naţională de Asigurări de Sănătate.

Instanţa de fond a reţinut că notificarea contestată a fost emisă prin raportare la datele aferente declaraţiilor 2a şi 2b declarate de reclamantă în lunile iunie – iulie 2010, cu încălcarea dispoziţiilor art. 363/1 din Legea nr. 95/2006, potrivit cărora, deţinătorii autorizaţiilor de punere pe piaţă a medicamentelor care realizează încasări din comercializarea în România a medicamentelor respective participă, după deducerea taxei pe valoarea adăugată, cu o contribuţie trimestrială din valoarea acestor încasări, stabilită în funcţie de volumul vânzărilor, conform grilei privind contribuţia trimestrială datorată pentru veniturile obţinute, prevăzute în anexa nr. 14 a legii.

Judecătorul fondului a avut astfel în vedere că, potrivit legii, procentul contribuţiei se aplică asupra valorii încasărilor de medicamente, raportate prin declaraţiile 2 a1 şi 2 b1. Aceeaşi concluzie a fost reţinută şi faţă de dispoziţiile art. 1 lit. b şi art. 4 alin. 2 din Ordinul comun nr. 928/591/2010 al Ministrului Sănătăţii şi Casei Naţionale de Asigurări de Sănătate , în sensul că, procentul contribuţiei se aplică asupra totalului veniturilor trimestriale obţinute, respectiv asupra încasărilor trimestriale.

În lipsa datelor pe care reclamanta nu le-a putut raporta prin declaraţiile 2a1 şi 2b1, s-a considerat că pârâta Casa Naţională de Asigurări de Sănătate a aplicat în mod greşit procentul de contribuţie asupra volumului vânzărilor şi s-a constatat nelegalitatea notificării întocmite prin raportare la acest volum raportat de reclamantă în perioada iunie – iulie 2010.

Dispunând anularea notificării nr. 8327/15 noiembrie 2011,

instanţa de fond a motivat de asemenea că, nedepunerea declaraţiilor 2 a1 şi 2 b1 nu poate fi sancţionată cu stabilirea contribuţiei prin raportare la volumul de vânzări şi nu la încasări, deoarece sancţiunile pentru asemenea ipoteze sunt prevăzute expres în art. 365 din Legea nr. 95/2006 şi art. 7 – 8 din Ordinul comun nr. 928/591/2010.

3.Calea de atac exercitată

Împotriva acestei sentinţe, a declarat recurs pârâta Casa Naţională de Asigurări de Sănătate, solicitând ca, în temeiul dispoziţiilor art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, să fie modificată hotărârea atacată, în sensul respingerii ca neîntemeiate a acţiunii formulate de reclamanta L –S.A.

Ca prim motiv de recurs s-a invocat greşita respingere a cererii de introducere în cauză a Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, învederându-se că, potrivit dispoziţiilor art. 9 alin. 2 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 77/2011, începând cu data de 1 octombrie 2011, Agenţia Naţională de Administrare Fiscală s-a subrogat în drepturile şi obligaţiile recurentei în calitate de creditor bugetar, având obligaţia de continuare a procedurilor de administrare a contribuţiei de claw-back datorată de deţinătorii autorizaţiilor de punere pe piaţă a medicamentelor sau reprezentanţii legali ai acestora.

Raportat şi la dispoziţiile Codului de procedură fiscală, conform cărora, contribuţia de claw-back este asimilată obligaţiei fiscale, recurenta a arătat că Agenţia Naţională de Administrare Fiscală care calitatea de parte în proces, fiind titulara obligaţiei care formează conţinutul raportului juridic de drept material dedus judecăţii.

În consecinţă, s-a precizat că, obligaţia de continuare a procedurilor de administrare a contribuţiei de claw –

back şi de subrogare în drepturile C.N.A.S. presupune în mod implicit şi continuarea activităţii deja întreprinse de către aceasta în ceea ce priveşte stabilirea şi calculul contribuţiei datorate în baza datelor furnizate de către deţinătorii autorizaţiilor de punere pe piaţă a medicamentelor.

Cel de-al doilea motiv de recurs a fost invocat pe fondul cauzei, criticându-se soluţia de admitere a acţiunii şi de anulare a notificării nr. NLD 8327/15 noiembrie 2011, în condiţiile în care nu s-a avut în vedere că societatea intimată nu şi-a îndeplinit obligaţia prevăzută de art. 5 alin. 2 din Ordinul comun nr. 928/591/2010 emis de Ministrul Sănătăţii şi de Preşedintele Casei Naţionale de Asigurări de Sănătate, de a depune pe suport de hârtie şi în format electronic declaraţiile din anexele nr. 2a1 şi 2b1 ale ordinului în primele 5 zile ale lunii următoare celei în care au fost încasate în totalitate veniturile aferente unui trimestru.

În dezvoltarea motivului de recurs, s-a arătat că, nedepunerea celor două declaraţii de către intimată şi deci neîndeplinirea unei obligaţii prevăzute de actele normative în vigoare nu poate fi reţinută ca o culpă a casei recurente, întrucât aceasta, în baza datelor depuse pe proprie răspundere de societate i-a comunicat doar o sumă estimativă de plată, având în vedere că, prin casele de asigurări de sănătate, a decontat integral medicamentele furnizate în sistemul de asigurări de sănătate în trimestrul II 2010 şi nivelul procentului de contribuţie de 9% a fost stabilit conform Anexei nr. 14 din Legea nr. 95/2006.

Ca o consecinţă a nedepunerii de către intimată a declaraţiilor pe proprie răspundere privind volumul de încasări aferente trimestrului II 2010, ci doar a volumului de vânzări aferente acestui trimestru în sumă de 29.432.009 lei, recurenta a arătat că a procedat legal la comunicarea sumei de plată în cuantum de 2.248.880,81 lei, prin notificarea

nr. NLD 8327/15 noiembrie 2011, întocmită cu respectarea dispoziţiilor art. 5 alin. 4 şi 5 din Ordinul comun nr. 928/591/2010.

Conform acestei reglementări, contribuţia datorată în funcţie de datele raportate prin declaraţiile 2a1 şi 2b1, respectiv încasările, se notifică de către Casa Naţională de Asigurări de Sănătate în termen de 15 zile de la data depunerii declaraţiilor şi se comunică persoanelor nominalizate la art. 363/1 alin. 1 şi 2 din Legea nr. 95/2006, iar sumele notificate pot fi contestate în termen de 3 zile de la data aducerii la cunoştinţă, la comisia de contestaţii formată din 3 reprezentanţi ai Casei Naţionale de Asigurări de Sănătate şi constituită prin Ordin al preşedintelui acestei case.

Recursul este nefondat.

Cadrul procesual al litigiului a fost corect determinat de prima instanţă în raport cu obiectul cererii de chemare în judecată şi autoritatea publică emitentă a actului administrativ contestat, Casa Naţională de Asigurări de Sănătate, în calitate de titulară a drepturilor şi obligaţiilor din raportul juridic dedus judecăţii.

Invocarea ca prim motiv de recurs a încălcării dispoziţiilor art. 9 alin. 2 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuţii pentru finanţarea unor cheltuieli în domeniul sănătăţii, în sensul că se impunea introducerea în cauză a Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală în calitate de pârâtă, se dovedeşte a fi lipsită de temei.

Conform prevederilor legale invocate de recurentă, începând cu data de 1 octombrie 2011, când acestea au intrat în vigoare, procedurile de administrare a creanţelor reprezentând contribuţia claw – back vor fi continuate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală şi în consecinţă

subrogarea Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală intervine numai pentru procedurile de administrare a creanţelor, iar nu şi în ceea ce priveşte stabilirea acestora anterior datei respective, pentru care competenţa aparţinea Casei Naţionale de Asigurări de Sănătate.

Noţiunea de administrare a creanţei avută în vedere de dispoziţiile art. 9 alin. 2 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 77/2011 se referă numai la procedura de încasare şi de executare silită a creanţelor deja stabilite şi nu poate fi extinsă pentru operaţiunile juridice premergătoare de constatare a existenţei şi întinderii creanţei şi care au ca obiect individualizarea procentului de contribuţie, a bazei de calcul, calcularea efectivă a sumei datorate cu titlu de taxă de clawback şi comunicarea acesteia către debitor, ca atribuţii exclusive ale Casei Naţionale de Asigurări de Sănătate în perioada trimestrului II al anului 2010, avută în vedere la emiterea notificării contestate în prezenta cauză.

Această concluzie se impune faţă de reglementarea cuprinsă în art. 9 alin. 1 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 77/2011, care prevede expres că, pentru medicamentele incluse în programele naţionale de sănătate, pentru medicamentele de care beneficiază asiguraţii în tratamentul ambulatoriu, cu sau fără contribuţie personală, pe bază de prescripţie medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate şi pentru medicamentele de care beneficiază asiguraţii în tratamentul spitalicesc, vândute anterior intrării în vigoare a acestui act normativ, contribuţia datorată potrivit art. 363/1 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, se stabileşte de Casa Naţională de Asigurări de Sănătate şi se plăteşte conform reglementărilor în vigoare la data vânzării acestora.

Faţă de considerentele de fapt şi de drept expuse anterior, va fi respinsă ca nefondată critica formulată în primul motiv de recurs cu privire la greşita stabilire a cadrului procesual

al litigiului, prin neaplicarea prevederilor art. 9 alin. 2 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 77/2011.

Critica formulată pe fondul pricinii prin cel de-al doilea motiv de recurs va fi respinsă de asemenea, ca nefondată, constatându-se că este legală şi temeinică soluţia de admitere a acţiunii şi de anulare a notificării nr. 8327/15 noiembrie 2011.

Nelegalitatea notificării nr. 8327/15 noiembrie 2011 a fost corect constată de judecătorul fondului faţă de emiterea acesteia cu încălcarea dispoziţiilor legale care au fost indicate ca temei juridic şi care erau în vigoare la data faptului juridic generator al obligaţiei de plată pentru contribuţia clawback: art. 363/1 din Legea nr. 95/2006 şi art. 4 – 5 din Normele aprobate prin Ordinul comun nr. 928/591/2010 al Ministrului Sănătăţii şi al Preşedintelui Casei Naţionale de Asigurări de Sănătate, modificat şi completat prin Ordinul comun nr. 351/464/2011.

Taxa clawback a fost reglementată prin dispoziţiile art. 363/1 din Legea nr. 95/2006, potrivit cărora, pentru finanţarea unor cheltuieli de sănătate, deţinătorii autorizaţiilor de punere pe piaţă a medicamentelor, pentru medicamentele incluse în programele naţionale de sănătate, pentru medicamentele de care beneficiază asiguraţii în tratamentul ambulatoriu, cu sau fără contribuţie personală, pe bază de prescripţie medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate şi pentru medicamentele de care beneficiază asiguraţii în tratamentul spitalicesc, care realizează încasări din comercializarea în România a medicamentelor respective, participă, după deducerea taxei pe valoarea adăugată, cu o contribuţie trimestrială din valoarea acestor încasări, stabilită în funcţie de volumul vânzărilor, conform grilei privind contribuţia trimestrială datorată pentru veniturile obţinute, prevăzută în anexa nr. 14 a legii.

În art. 4 alin. 1 din Ordinul comun nr. 928/591/2010 s-a prevăzut că, procentul contribuţiei se determină în funcţie de volumul vânzărilor de medicamente, stabilit pe baza declaraţiilor 2a şi 2b, care cuprind lista medicamentelor vândute în sistemul de asigurări de sănătate, pentru tratamentul ambulatoriu ori pentru unităţi sanitare cu paturi.

Aceeaşi normă a prevăzut la alin. 2 că, valoarea contribuţiei trimestriale se determină prin aplicarea procentului de contribuţie asupra totalului de venituri obţinute trimestrial, definit în art. 1 lit. b din reglementarea respectivă ca fiind valoarea încasată într-un trimestru, după deducerea TVA, în urma comercializării întregii cantităţi de medicamente incluse în programele naţionale de sănătate.

Pentru a se clarifica distincţia dintre baza de calcul a procentului de contribuţie şi baza de calcul pentru valoarea contribuţiei datorate, prin Ordinul comun nr. 351/464/2011 de modificare şi de completare a Ordinului comun nr. 928/591/2010 s-a prevăzut obligaţia plătitorilor de a declara atât valoarea vânzărilor, cât şi valoarea încasărilor efective, depunând pentru fiecare trimestru declaraţiile 2a şi 2b privind valoarea vânzărilor pentru stabilirea procentului de contribuţie, dar şi declaraţiile 2a1 şi 2b1 privind valoarea încasărilor efectiv realizate din comercializarea medicamentelor în tratamentul ambulatoriu sau către unităţile sanitare cu paturi pentru a se stabili cuantumul contribuţiei datorate cu titlul de taxă clawback în trimestrul respectiv.

Pentru trimestrul II 2010, perioadă avută în vedere la emiterea notificării nr. 8327/15 noiembrie 2011, intimata – reclamantă a depus declaraţiile 2a şi 2b cu privire la volumul vânzărilor de medicamente, fără însă a depune şi declaraţiile 2a1 şi 2b1 cu privire la valoarea încasărilor efective, motivând în nota adresată recurentei la data de 29 septembrie 2011, că realizează numai vânzări directe către

distribuitorii de medicamente, astfel că nu are posibilitatea să cunoască destinaţia finală a produselor vândute şi valoarea încasărilor efectiv realizate din vânzarea medicamentelor utilizate în tratamentul ambulatoriu şi a celor utilizate în unităţile sanitare cu paturi.

Deşi prin această notă justificativă s-au solicitat informaţii suplimentare pentru completarea declaraţiilor 2a1 şi 2b1, recurenta nu a comunicat un răspuns , procedând în mod nelegal la întocmirea notificării nr. 8327/15 noiembrie 2011, prin care suma estimată de plată de 2.648.880,81 lei a fost stabilită numai pe baza volumului de vânzări aferente trimestrului II 2010 în sumă de 29.432.009 lei, declarate de către intimată prin declaraţiile 2a şi 2b.

Fără a contesta obligaţia legală a intimatei de a depune declaraţiile 2a1 şi 2b1, chiar în cazul în care nu există date, urmând a se completa cu zero câmpurile obligatorii, conform dispoziţiilor art. 5 alin. 2 din Ordinul comun nr. 351/464/2011, judecătorul fondului a reţinut în mod întemeiat că nu există un temei legal pentru stabilirea contribuţiei clawback datorate în trimestrul II 2010 pe baza volumului vânzărilor raportate prin declaraţiile 2a şi 2b, care reprezintă baza de calcul pentru determinarea procentului de contribuţie.

Lipsa unei justificări obiective şi rezonabile a cuantumului contribuţiei clawback stabilită pentru intimată a determinat anularea notificării întocmită de către recurentă cu încălcarea dispoziţiilor art. 363/1 din Legea nr. 95/2006, care prevăd pentru deţinătorii autorizaţiilor de punere pe piaţă a medicamentelor obligaţia de a plăti o contribuţie stabilită în funcţie de valoarea încasărilor realizate din comercializarea în România a medicamentelor respective.

În apărările formulate la instanţa de fond, recurenta – pârâtă a recunoscut implicit nelegalitatea modalităţii de calcul a contribuţiei clawback datorată de intimata –

reclamantă prin raportarea greşită la volumul vânzărilor declarate în lunile iunie – iulie 2010, considerând însă că nu a încălcat prevederile legale prin notificarea astfel întocmită, cu motivarea că aceasta cuprinde numai suma estimativă datorată, în condiţiile în care, pentru perioada respectivă, nu s-au depus declaraţiile 2a1 şi 2b1.

Această susţinere, reiterată în recurs, se dovedeşte a fi lipsită de temei faţă de dispoziţiile art. 5 alin. 4 din Ordinul comun nr. 351/464/2011, conform cărora, contribuţia datorată în funcţie de datele raportate prin declaraţiile 2a1 şi 2b1 se notifică de către Casa Naţională de Asigurări de Sănătate în termen de 15 zile de la data depunerii declaraţiilor, ceea ce exclude ipoteza expusă de recurentă cu privire la reglementarea unei proceduri distincte, de estimare a sumei datorate, care să fie corectată ulterior în funcţie de volumul încasărilor efective.

De asemenea, se constată că, nedepunerea declaraţiilor 2a1 şi 2b1 nu are drept consecinţă stabilirea contribuţiei prin raportare la volumul vânzărilor, întrucât cadrul legislativ incident în cauză nu prevede o asemenea sancţiune pentru plătitori şi nici competenţa autorităţii administrative de a emite notificări cu privire la sumele estimate de plată .

Contrar susţinerilor recurentei, se reţine că, potrivit dispoziţiilor art. 8 alin. 1 din Ordinul comun nr. 351/464/2011, nerespectarea termenelor de depunere a declaraţiilor prevăzute la art. 5 alin. 1 şi 2 din acelaşi ordin sau depunerea lor cu date incomplete şi/sau incorecte se notifică de Casa Naţională de Asigurări de Sănătate în termen de 15 zile de la data depunerii.

În condiţiile în care recurenta nu a întocmit o asemenea notificare şi nu a răspuns solicitării adresate de intimată prin nota justificativă din 29 septembrie 2011, a procedat nelegal la stabilirea cuantumului contribuţiei de clawback şi la notificarea acestuia către plătitor.

Contribuţia de clawback este asimilată obligaţiei fiscale, potrivit dispoziţiilor art. 5 alin. 2 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 77/2011, ceea ce impune ca actul de constatare a sumei de plată să fie conform şi principiului certitudinii impunerii, ca principiu al fiscalităţii prevăzut expres în art. 3lit. b din Codul fiscal.

Asigurarea respectării acestui principiu implică elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenele, modalitatea şi sumele de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceştia să poată urmări şi înţelege sarcina fiscală ce le revine, precum şi să poată determina influenţa deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale.

În consecinţă, fiind întocmită prin raportare la o altă bază de calcul decât cea prevăzute de lege şi în lipsa unor elemente concrete cu privire la suma datorată de către intimată cu titlul de contribuţie de clawback pentru veniturile încasate în trimestrul II 2010 din vânzarea de medicamente incluse în programele naţionale de sănătate, notificarea nr. NLD 8327/15 noiembrie 2011 a fost corect anulată prin hotărârea instanţei de fond şi nu există temei pentru casarea sau modificarea acesteia, astfel că va fi respins ca nefondat recursul declarat de Casa Naţională de Asigurări de Sănătate.

Înalta Curte a respins ca nefondat recursul declarat de pârâta Casa Naţională de Asigurări de Sănătate.